

EMKO

poslední díl

**Který z nás jde
z kola ven?**

beseda

**Není herec
jako herec**

recenze

Sherlock Holmes
The Awakened

05/23

ÚVODNÍK

Vážení a milý čtenáři eMka,

vítám vás u posledního vydání v tomto školním roce. Pojdme si rychle zrekapitulovat uplynulý rok z pohledu redaktorů a grafiků. Na začátku jsme se všichni museli sžít. Noví členové redakčního týmu s umem psaní, grafici s prací s články a já s mou novou funkcí. Myslím, že mohu hrdě všechny pochválit za skvělou práci.

Nyní se přesuňme k tomuto číslu, které právě držíte v ruce. Tematicky se vrátíme do týdne jazyků, který doprovázely různé výlety, exkurze či besedy. Na biologickou výpravu nás vezme Dorka, prostřednictvím série reportáží z exkurzí nám fyziku přiblíží paní profesorka Kerlínová a s cestovatelem Vaškem se podíváme do Moravské Třebové. Nechybí nám samozřejmě ani již tradiční recenze na knížku od Emy či na hru od Honzy. Jak jste si jistě mohli všimnout, v bakalářích se minulý měsíc objevil dotazník týkající se eMka. Jeho výsledky vám představí Mikuláš Navrátilík.

Na závěr bych chtěla poděkovat jak vám, čtenářům eMka, tak svému skvělému redaktorskému a grafickému týmu, kteří se na časopisu pravidelně podílí. Největší dík však patří našemu hlavnímu grafikovi Jakubu Honovi, bez kterého by naše vydání nevypadala tak, jak vypadají.

ŠÉFREDAKTORKA

Anna Přečková
2.A

OBSAH

SHERLOCK HOLMES THE AWAKENED JAN URBANČÍK	02
PRŮZKUM MIKULÁŠ NAVRÁTILÍK	07
VÝLET DO MORAVSKÉ TŘEBOVÉ VÁCLAV ŠINDELÁŘ	10
KTERÝ Z NÁS JDE Z KOLA VEN? ŠTĚPÁKA NYKOLOVÁ VÁCLAV ŠINDELÁŘ	12
DIVADELNÍ WORKSHOP ANNA WALDEROVÁ	15
POČÍTAČEM PODPOROVANÝ EXPERIMENT POLOVODIČE VĚRA KERLÍNOVÁ	16
DÁVÁ DNES ŠVEJK SMYSL? MATYÁŠ WALDER	17
OD BRÝLOVÝCH ČOČEK AŽ PO LASERY VĚRA KERLÍNOVÁ	18
NÁVOD NA VRAŽDU PRO HODNÉ HOLKY EMA DANČÍKOVÁ	19
ZKOU MÁME KOSMICKÉ ZÁŘENÍ MGR. VĚRA KERLÍNOVÁ, PH.D	20
NÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKY KATEŘINA VÁCLAVÍKOVÁ	21
NENÍ HEREC JAKO HEREC ANNA PŘEČKOVÁ	24
REPORTÁŽ Z VÝLETU ZA VILOU TUGENDHAT MARIE SLADKOVÁ	25
BIOLOGICKÁ VÝPRAVA DORA KALETOVÁ	28

SHERLOCK HOLMES THE AWAKENED

Platforma:

PC (recenzovaná verze), PlayStation 4, PlayStation 5, Xbox One, Xbox Series X|S a Nintendo Switch

Datum vydání:

11. 4. 2023

Vývojář:

Frogwares

Vydavatel:

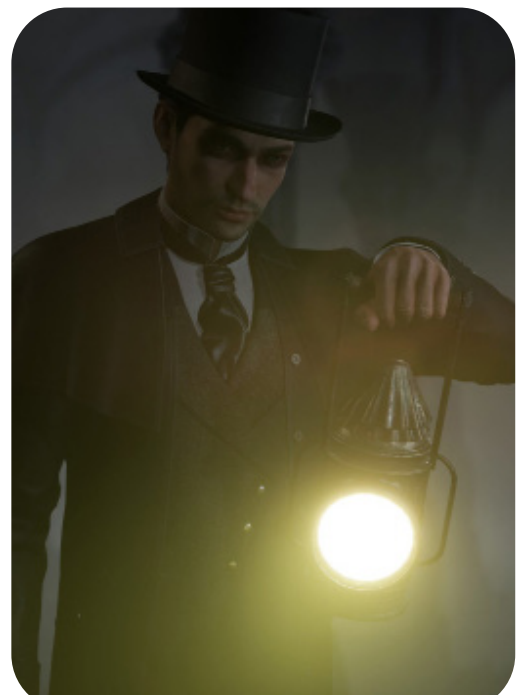
Frogwares

Žánr:

Adventura

Ukrajinské studio Frogwares se prakticky s každou hrou neustále zlepšuje. Z poslední doby stojí především za adventurami The Sinking City a Sherlock Holmes Chapter One, prequelem příběhu slavného detektiva, který jsem také mohl recenzovat, a i přes výhrady jsem si ho velmi užil. Vývojáři se pak chtěli pustit do ještě ambicióznějšího projektu, jenže do toho přišla ruská invaze. Nastalo nejisté období plné raketových útoků a výpadků elektřiny, které už jsou nyní na Ukrajině v podstatě součástí každodenního života.

Ani přes všechny tyto potíže Frogwares nezaháleli, pustili se do remaku hry Sherlock Holmes The Awakened z roku 2007 a příběh upravili tak, aby navazoval na základ z Chapter One. Navzdory všem překážkám se titul povedlo dokončit v naprosto rekordním čase – za jeden jediný rok. A já vám nyní můžu sdělit, jak staronová detektivní adventura nakonec dopadla.

NETRADIČNÍ SPOJENÍ

Hned na začátek musím říct, že jsem originál nehrál, ale po dohrání remaku jsem se podíval na část záběrů a můžu konstatovat, že kostra příběhu je skutečně velmi podobná. Jde o velmi unikátní crossover slavného detektiva z pera Arthura Conana Doylea a mýtu Cthulhu od spisovatele H. P. Lovecrafta. The Awakened je v podstatě v přímém kontrastu s prequelem Chapter One, jenž se odehrává na prosluněném ostrově Cordona. V novém dobrodružství se můžete těšit na velmi temnou, až znepokojivou atmosféru.

Zápletka je ze začátku poměrně jednoduchá, Sherlock řeší zmizení jednoho sluhy, jenže postupně se začne ukazovat, že je případ mnohem zapeklitější a vůbec nejde o nějakou lokální záležitost. Kromě Londýna se totiž Sherlock a jeho stále relativně nový spolubydlicí doktor Watson podívá do Švýcarska či amerického města New Orleans. Zdá se, že únosů se stalo mnohem víc a jsou pečlivě organizované. Kdo za nimi tedy stojí a kam všichni lidé mizí?

Stejně jako prakticky u všech her od Frogwares i tady platí, že příběh je jednou z nejsilnějších částí hry. Celý případ je obestřen tajemnem, a to v podstatě až do úplného závěru. Začátek je ještě poměrně rozmarný, ale čím dál postupujete, tím je hra temnější a děsivější. Jste svědky velmi zvláštních a zvrácených věcí, pro které i Sherlock sám jen marně hledá racionální vysvětlení.

POHLCUJÍCÍ ATMOSFÉRA

Asi nejvíc mě překvapilo, jak silně na mě hra působí svou hororovou, či minimálně znepokojivou atmosférou v některých lokacích. Jistě, jde o crossover s Cthulhu, ale přesto jsem nečekal, že tato kombinace může fungovat natolik dobře, že se při hraní v noci budu opravdu bát. Hra skutečně sází čistě na atmosféru, nikoli trapné jump scary, o to strašidelnější ostatně je. Naplno se to ukazuje především v druhé polovině hry. Atmosféru navíc velmi dobře dokresluje také ozvučení, a hlavně soundtrack, jehož skladby do celkového tónu hry perfektně zapadly.

Neméně skvěle jsou na tom postavy, především samozřejmě hlavní dvojice Sherlock a John, jejichž vztah se v průběhu dobrodružství upevňuje. Jejich dialogy, ale také Holmesovy vnitřní monology,

které zachycují jeho zhoršující se psychický stav, jsou nejenom dobře napsané, ale i zahrané. Alex Jordan jakožto dabér Sherlocka opět odvedl výbornou práci, a to samé se dá říct i o dalších hercích. Také vedlejší postavy jsou totiž v této hře opravdu zajímavé, především z hlediska objevování jejich charakteru a příběhového pozadí. Žádná z postav tu zkrátka není „jen tak“ a hraje v příběhu podstatnou roli.

S příběhem a postavami se pojí cutscény, které se mi velmi líbily už v Chapter One, ale tady to vývojáři posunuli ještě o kus dál. Za filmečky s takovým napětím, stříhem a hravostí s kamerou by se nemusela stydět kdejaká větší hra, která stejně většinou zvolí mnohem konzervativnější přístup. Ostatně u minulého dílu vývojáři říkali, že se při tvorbě cutscén silně inspirovali u filmů, a v The Awakened je to opravdu znát.

ZÁSADNÍ SLABINA

O to víc je bohužel vidět rozdíl mezi cutscénami a hratelností, ten je v mnoha ohledech vyloženě propastný. Technické zpracování rozhodně neodpovídá dnešním standardům a působí v některých momentech dost „low-budget“. Neberte mě špatně, grafika jako taková na první pohled nevypadá vůbec zle a rozhodně neurazí, ale o to zase tolik nejde. Prostředí zkrátka působí poněkud ploše a mrtvě, modely postav nejsou příliš kvalitní a jejich pohyb je nepřírozený. Animace obličejů také nejsou na moc dobré úrovni, což je škoda, protože v této hře se samozřejmě ocitáte v rozhovorech s jinými postavami velmi často. Celkově jde tedy o krok zpět oproti Chapter One, byť i k němu jsem měl výhrady.

Nadšený jsem nebyl ani z optimalizace. Hra může jet chvíli v klidu na 60 FPS a vytěžovat grafickou kartu jen minimálně, ale pak se najednou „zblázní“ a snímky za sekundu se rapidně propadnou. Na PC se navíc v některých lokacích vyskytuje poměrně častý traversal stuttering a jednou mi hra úplně spadla. Narazil jsem také na nemalé množství grafických glitchů a pravidelné doskakování textur. Mohlo to být horší, ale ideální technický stav to rozhodně není. Potěší alespoň fakt, že hra podporuje upscalovací technologii DLSS, jež zároveň do určité míry opravuje problémy s aliasingem.

Samotný gameplay mě nicméně bavil. V podstatě je velmi podobný Chapter One, akorát bez otevřeného světa. Vzhledem k tomu, že se většinou pohybujete v uzavřenějších lokacích, nemá hrátelnost daleko ani k populárnímu Crimes and Punishments. Většinu času strávíte prozkoumáváním lokací, hledáním důkazů a promlouváním s různými svědky. Asi moje nejoblíbenější mechanika byla rekonstrukce událostí, která ale rovněž není žádnou novinkou. Naopak poněkud zklamán jsem byl ze systému dedukce, jenž je pro Sherlocka naprosto ikonický, jenže v The Awakened se nachází ve velmi zjednodušené podobě – správná je jen jedna možnost, a hlavně je jednotlivých dedukcí opravdu málo. Voleb pak učiníte pár a většinou mají jen nepatrný efekt, v zásadě jde o čistě lineární zážitek.

SILNÉ POUTO

Zajímavostí nového dílu je fakt, že si zahrajete nejenom za Sherlocka, ale také Watsona. Na jednu stranu je docela škoda, že se za Johna hraje úplně stejně, ale musím říct, že těch pár pasáží, kde mezi postavami přepínáte, mě opravdu bavily. Většinou se tak děje při řešení hádanek, kterých sice není mnoho, ale jsou povedené. Spolupráce hlavní dvojice navíc krásně ukazuje jejich postupně se prohlubující pouto. Přestože jsou každý povahově velmi odlišný, společně mají například traumata z minulosti a fakt, že do společnosti nezapadají úplně jednoduše. Postupně si tak k sobě nachází cestu.

Na závěr se ještě sluší dodat, že stejně jako předchozí díly i The Awakened obsahuje českou lokalizaci v podobě titulků, o které se opět postaral překladatel Petr Ticháček. Překlad je velmi povedený a přirozený, nenarazil jsem ani na žádné chyby. Nenachází se zde tak žádná jazyková bariéra a hru si může užít opravdu každý.

Celkově vzato ve mně po dohrání nového dílu z této dlouholeté série převládají pozitivní dojmy. Technická stránka, stejně jako v předchozích hrách, není zdaleka ideální a hrátelnost by mohla být trochu propracovanější, ale výborný příběh, postavy, cutscény a atmosféra všechna negativa rozhodně převažují. Fanoušci slavného detektiva a her od Frogwares obecně nebudou zklamáni. Předchozí titul v podobě Chapter One nicméně zůstal nepřekonán.

Klady

Poutavý a tajuplný příběh

Fantastické cutscény

Temná a znepokojivá atmosféra, kterou doplňuje působivý soundtrack

Zajímavé postavy podpořené dobrými hereckými výkony

Tradiční, stále zábavná hratelnost

Na pohled solidní grafická stránka

Zápory

Zastaralé technické zpracování

Nepříliš zvládnutá optimalizace a nepříjemný stuttering

Doskakování textur a další grafické glitche

Myšlenkový palác mohl mít větší využití

**CELKOVÉ
HODNOCENÍ**

7/10

PRŮZKUM

ANKETA EMKA

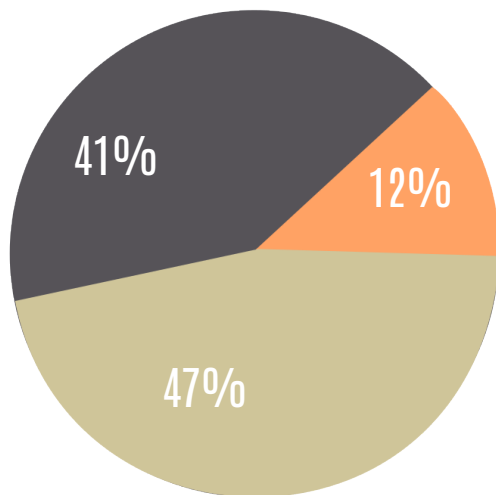
Milí čtenáři,

Možná jste si všimli, že dne 22.2. vám v Bakalářích přišla zpráva o anketě ke školnímu časopisu. Zajímalo nás totiž, jak často čtete eMko a co vás nejvíc baví. Dostali jsme přes 200 odpovědí, za které tímto děkujeme. Pojďme se podívat, jak celý dotazník dopadl.

ČTETE EMKO?

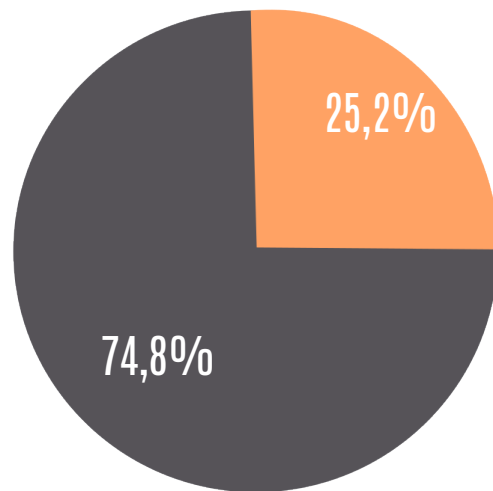
206 ODPOVĚDÍ

Z grafu je patrné, že zhruba $\frac{3}{4}$ z dotazovaných (přesně 154) jsou čtenáři časopisu eMko. Což je samo o sobě mnoho, ovšem daleko zajímavěji se tato skutečnost jeví v porovnání s grafem druhým:

- každé jedno číslo
- jedno číslo za pololetí
- jedno číslo za rok

- ano
- ne

JAK ČASTO ČTETE EMKO?

183 ODPOVĚDÍ

Někteří z vás si možná všimli, že na otázku „Jak často čtete eMko?“ odpovědělo více lidí, než je počet čtenářů eMka z první otázky. Ať je to myšleno jakkoliv, je zřejmé že více než polovina si přečte jedno až dvě čísla do roka.

U otázky „Proč čtete eMko?“ nás zajímalo, co vás, čtenáře, nejvíc baví a co vás motivuje si časopis vzít a prolistovat. Ústředním motivem drtivé většiny odpovědí byl humor, který jste projevili i v samotných odpovědích (tímto zdravíme paní profesorku Schenkovou). Pozitivní reakce budí také skvělé výlety našeho žurnalisty Václava Šindeláře. Podle některých odpovědí by nebylo na škodu zvážít, zda neudělat samostatný soubor

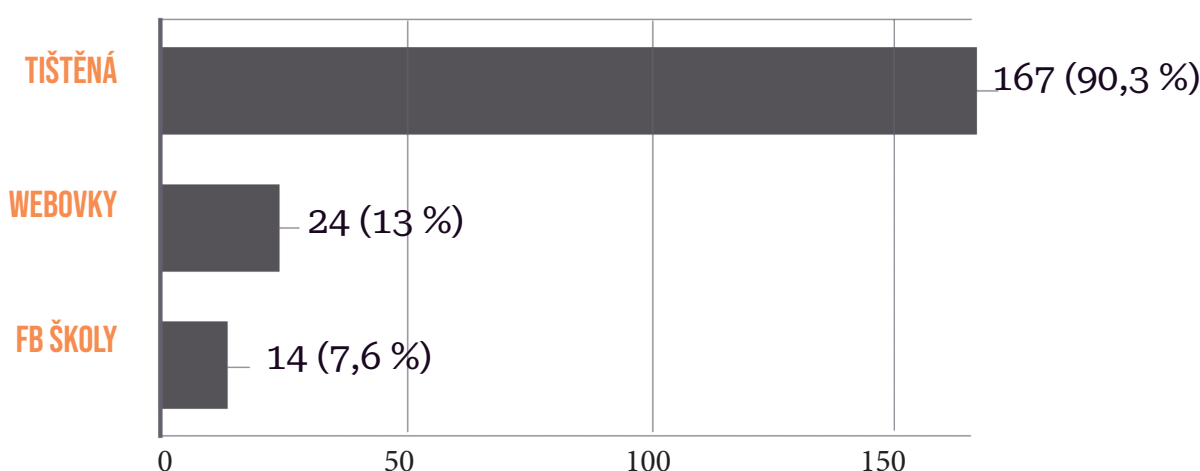

ANKETA EMKA

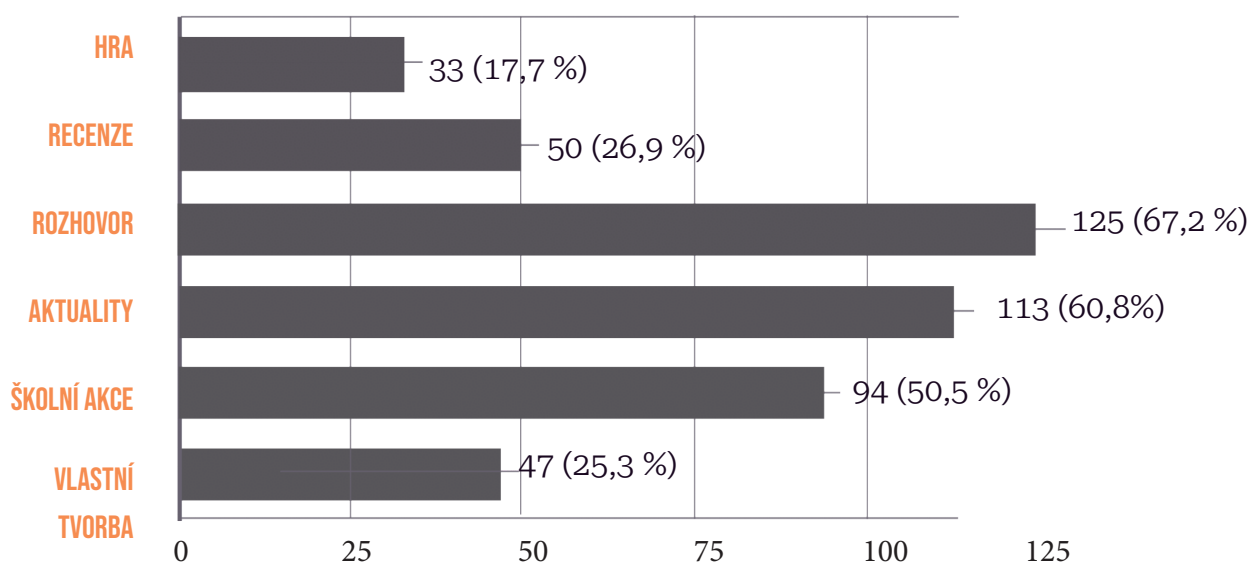

Otázku ve stejném duchu jsme pololi i nečtenářům. Kromě studentů, kteří nečtou časopis obecně, se opakovaly odpovědi, že eMko nemůžou najít, nebo že je nezajímají témata, která teď školní časopis nabízí.

Na to navazovala otázka, co by se mělo změnit, abyste přehodnotili své stanovisko. Tady trochu překvapivě čtenáři projevili v první řadě zájem o rozhovory a články týkající se politiky, světového dění, ale také je zajímá rubrika věnovaná kantorům naší školy. Zlepšit by se podle čtenářů mohla dostupnost. Velké téma je také humor, nebo spíše jeho nedostatek.

V další otázce jsme se chtěli dozvědět, jakou verzi eMka preferujete. Mohli jste zaškrtnout i více možností (proto nemají hlasy dohromady 100%). Tištěná podoba je evidentně nejvíce populární.

ANKETA EMKA

Předposlední dotaz nám trochu poodhalil, které rubriky si naši čtenáři za ta léta oblíbili. Jak už bylo zmíněno dříve, rozhovory jsou velmi oblíbené. Co nás ale nemile překvapilo, je upadající zájem o vlastní tvorbu. Rád bych tímto odkázal novější čtenáře na starší čísla, kde můžete najít humoristické básničky legendárního Vojty Psíka a s ním spjatý „zlatý věk vlastní tvorby“.

Ve finální otázce jsme vám dali prostor nám sdělit, jaká témata by se měla v eMku objevovat. Padaly zajímavé návrhy jako další rozhovory s profesory, historické a politické články, články o studiu, tedy i informace o vysokých školách, dokonce se objevilo několik žádostí o bulvár. Za mě jeden z nejzajímavějších nápadů byla rubrika, do které by přispívali sami profesori. Jeden „velmi“ anonymní student by si taky přál více článků o mhd, což se ale obávám nebude populární v širších kruzích (posíláme pozdravy do primy).

Anketa nám přinesla mnoho zajímavých poznatků. Co se týče distribuce, celý problém tkví ve financích – vytisknout dostatek čísel je drahé a časově náročné, ale i na tento problém se dá najít řešení a podle mých informací se už o nějakém takovém diskutuje. Nové rubriky jako světové dění, tuzemská i zahraniční politika nebo kantorský sloupek by jistě mohly celý časopis okořenit. eMko je otevřené i vašim článkům. Fantazii se meze nekladou.

Tímto děkujeme všem, kteří se zúčastnili ankety a pomáhají nám tím udělat z eMka lepší časopis.

VÝLET DO MORAVSKÉ TŘEBOVÉ

VÝLET

Měsíc duben je prvním z teplejších jarních měsíců. Sníh z hor už pomalu mizí a na scéně se objevuje turistika, proč tedy jeden víkend nevěnovat nějakému výletu, třeba do Moravské Třebové.

Vyjedete vlakem typu **EuroCity** ze stanice Ostrava hl. n. (popř. Ostrava – Svinov) a pojedete do stanice Česká Třebová. Zde přestoupíte na osobní vlak, kterým dojedete přímo do Moravské Třebové.

První zastávkou bude městské muzeum, které je od stanice vzdáleno 1,5 kilometrů. Můžete zde zhlédnout například expozici Holzmaisterova sbírka, v níž můžete spatřit exponáty z Barmy, Indie, Tibetu a Japonska, odkud pochází nejvzácnější kousky – samurajské meče z 15. století. V expozici je opatruje japonský mnich Komusó. Z Egypta je zde k vidění nejzachovalejší mumie ČR, žena Hereret (z doby až 945 let před naším letopočtem). Unikátem je, že tato mumie je jako jediná v naší zemi 3D vizualizovaná. Muzeum je otevřeno každý den kromě pondělí od 9 do 17 hodin.

Druhou zastávkou bude naučná stezka Cesta od renesance k baroku, je dlouhá 1,5 kilometrů. Začíná na náměstí, vede kolem Latinské školy, Nové brány času, Renesanční brány, Olivetské hory na hřbitov ke kalvárii a po Schodech mrtvých okolo zámku zpět na náměstí. Cestou si projdete unikátní historické památky, seznámíte se s historií a kulturou Moravské Třebové.

VÝLET

Nejvýznamnější památkou města je zámek, který se nachází kousek od náměstí. Je postaven v renesančním stylu a patří mezi nejzachovalejší stavby tohoto slohu ve střední Evropě. Můžete si vybrat z prohlídkových okruhů Alchymistická dílna, Rytířský sál, Život měšťanů, Mučírna a Expozice humanismu a renesance. Všechny jsou zajímavé. Zámek je otevřen celoročně od 9:30 do 17 hodin.

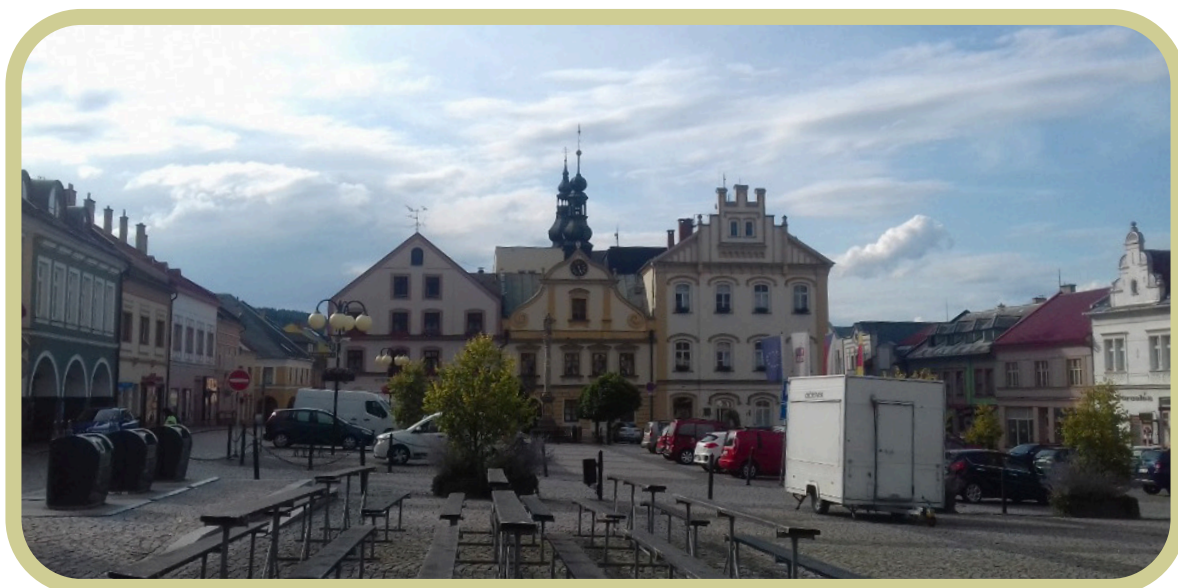

Kalvárie na Křížovém vrchu je jednou z dominant města. Vede k ní křížová cesta lemovaná 4 kaplemi. Byla postavena v letech 1730 – 1731 Josefem Janem Adamem z Lichtenštejna.

Kdo má rád procházky, může se vydat na 3 kilometry vzdálenou rozhlednu Pastýřku, která se tyčí do výšky 27 metrů a nahrazuje

původní rozhlednu Jana z Lichtenštejna. Za jasného dne můžete vidět Orlické hory, Jeseníky, Kralický Sněžník i celou Moravskou Třebovou.

Moravská Třebová je město, které rozhodně stojí za navštívení. Je zde klid, ale i hodně památek, takže se opravdu člověk nenudí. Doopravdy stojí za to.

„ KTERÝ Z NÁS JDE Z KOLA VEN? “

Kapitola 5: Prádelní šňůra

Když se Charles Belduin vrátil domů z montrealské univerzity, ani se zde neohřál. Někdo ho ve večer příjezdu uškrtil. Do pátrání se na vlastní pěst zapojuje i Charlesův přítel Louis. Trumfne však inspektora Burnse?

„Můžete zatím jít,“ rozkázal inspektor Burns. Když všichni odešli ze salónku, otázal se: „co že jste to říkal, Jonesi?“ „Našli jsme vražednou zbraň, inspektore,“ odkašlal si Jones. „Skvělá práce!“ skákal radostí Burns a Louis mohl jen přikyvovat. „Pošlu to na ověření otisků do laboratoře,“ pronesl Burns a odešel. Jones ho následoval.

Louis vystoupal nahoru po schodech a zaklepal na dveře pokoje slečny Sergejové. Po chvíli se ozvaly šoupavé kroky a otevřela se těžká dubová vrata. Slečna Sergejová byla evidentně velmi unavená, měla kruhy pod očima. Této představě možná trochu napomáhal i make up, který si zjevně ještě nestihla upravit.

„Promiňte, slečno Sergejová, mohu si s vámi chvíli o samotě promluvit?“ zeptal se zdvořile Louis. „Da, pojdte dál,“ řekla a otevřela dveře do svého malého království. A že to opravdu království bylo. Ačkoli byl pokoj malý, slečna Sergejová zde měla vše dokonale vybavené. Nalevo od dveří se nacházela menší knihovnička, ale bohužel byly všechny knihy psány v azbuce. Naproti knihovně byla malá dřevěná postel. Polštáře byly potaženy rudě, peřina zase bíle. Nesmíme opomenout psací stůl, na němž slečna Sergejová měla všechny své dokumenty a zápisníky. Řekl bych, že patří mezi ty osoby, které si každý den pečlivě zaznamenávají do svých deníků. Pod stolem byly dvě malé skříňky, v nichž bylo uchováváno oblečení.

K pokoji náležela i malička koupelna. Zde se však nacházela jen toaleta, sprcha a zrcadlo. Celá místnost působila klaustrofobickým dojmem.

„Tak, o čem jste chtěl hovořit?“ otázala se Louise slečna Sergejová. Louis chvíli přemýšlel, co má vlastně říci, ale nakonec začal. „Pracujete zde v domě dlouho?“ „Moc

dlouho ne, asi tak pět let.“ „Znala jste Charlese dobře?“ pokračoval nekompromisně Louis. „Da, byl to milý mladík a velice učenlivý. Chudák, že dopadl zrovna takhle.“ „Povyprávěla byste mi o něm? O jeho zálibách, koníčcích, děvčatech?“ Při posledním slovu se slečna Sergejová uchechtla: „pravda, o děvčata měl valný zájem a ony o něho. Chvilí randil s tamtou, a pak zase s tamtou, ale víte, řekla bych, že byl duší spíš samotář a nehodil se moc pro společenský život. Jinak rád rybařil a, no jistě, určitě rád četl. Vzpomínám si, že často nahlas předčítal divadelní hry od Shakespeara. Tehdy jsme si všichni sedli v salóнку a poslouchali dialogy Romea a Julie.“ „Ano, to by na Charlese sedělo,“ přiznal Louis. „A teď těžká otázka. Víte o někom, kdo by ho mohl k smrti nenávidět?“ „Řekla bych, že nikdo. Jak jsem řekla, byl to milý a něžný mladík, který dokázal naslouchat a pomáhat. A o to je to smutnější, že někdo takového člověka uškrtí. Kéž aby viník visel, to by mu patřilo, sic jsem proti násilí.“ Ale Louis už poslední slova nedoslechl, zjistil už totiž, kdo je tajemným vrahem a měl teď i důkaz. Radostí poskočil.

„Vy jste zlato, slečno Sergejová!“ zajásal Louis: „poskytla jste mi poslední článek do skládanky.“ „Ano?“ zajímala se slečna Sergejová. „Ale jistě a teď vás musím opustit, madame,“ a Louis vyběhl z místnosti.

Seběhl dolů do haly a vytočil číslo policie. Ze sluchátka se ozvalo: „inspektor Burns u telefonu. Co si přejete?“ „Inspektore, tady Louis, Louis Waters.“ „Á, mladý šťoura Waters. Co tedy k čertu chcete?“ pronesl Burns. „Už vím, kdo je za tou vraždou, uspořádejte v devět večer schůzku zde v salóнку,“ vítězoslavně triumfoval Louis.

Přesně s odbitím deváté večer se všichni shromáždili ve velkém salóнку. Paní Belduinová seděla v křesle, pan Belduin s Jackem a Mary seděli na gauči, paní Walterová seděla v dalším křesle, za ním stála slečna Sergejová a inspektor Burns s Jonesem stáli ve dveřích. A ze všech nejdůležitější osoba stála u krbu – Louis Walters.

„Vážení milý posluchači, počněme nyní cestu, v jejímž závěru spadne klec na vraha. Počněme tedy. Jak všichni víte, byl zde v domě uškrcen Charles Belduin, syn pana a paní Belduinové. Pokud se nemýlím, našla ho paní Walterová. Je to tak, madame?“ obrátil se na starou pannu. „Jistěže, otrěsná záležitost,“ odpověděla. „Charles byl uškrcen touto prádelní šňůrou. Inspektor Burns na můj popud prověřil otisky a zjistil, že na ní jsou troje otisky: slečny Sergejové a,“ Louis se otočil: „vaše Jacku a Mary.“

Chvilí bylo ticho, pak se zvedl Jack Belduin a procedil skrze zuby: „jak si vůbec dovolujete osočovat nás? Proč bychom měli zabít vlastního bratra?“ Teď se zvedla i Mary: „jaký bychom k tomu měli mít důvod? A navíc to, že jsou naše otisky na šňůře, nedokazuje, že jsme Charlese zabili.“ „Ale ano, dokazuje, sami jste se odhalili,“ ozval se Louis: „když jsem vás vyslychal, řekli jste mi, že byl Charles uškrcen prádelní šňůrou, jenže když odtud inspektor odcházel naposledy, nevěděl, čím byl zavražděn.“

To se dozvěděl až ode mě v restauraci.“ Jack zbledl. Louis pokračoval dál: „Charles zjistil, že berete návykové látky, to by vysvětlovalo vaše výkyvy chování. Stačilo se jen kouknout za prádelník a objevit několik balíčků. Rozbor určitě potvrdí, že šlo o drogy.“

„Máte pravdu,“ přikývl Jack: „Charles nás nachytl, zrovna když jsme je ukrývali za prádelník. Po večeři za námi přišel a konfrontoval nás. Strhla se hádka. Vyhrožoval, že vše ohlásí rodičům. Nemohli jsme to dovolit. Vykradl jsem se tedy ven a vzal tu prádelní šňůru. Pak jsme zašli k Charlesovi do pokoje. Ani se neprobudil. Mary ho podržela a já ho začal škrtit. Když bylo po všem, vrátili jsme se do pokoje. Brzo ráno jsme zase vrátili šňůru zpět na místo. A kdybychom se nepodřekli, nikdo to nemusel zjistit.“

Paní Belduinová se rozvzlykala: „Ne, děti, řekněte, že to není pravda. Řekněte, že to je jen sen.“ Mary ji jen ledabyle odbyla. „Fakt jste si mysleli, že vám to projde?“ zeptal se Burns: „Odveďte je.“ „A to zase ne,“ pronesla Mary a v jejím hlase bylo slyšet cosi nebezpečného. Vytáhla kapesní nožík. „Stačí se jen pohnout a je po vás. Pojd' Jacku!“ vykřikla. Otevřeli dveře a zmizeli.

„Za nimi!“ zavelel Burns. „Jen klid,“ odpověděl Louis, tušil jsem to a nic jsem nenechal náhodě. Pomocí vašeho pomocníka Jonese jsme zavolali posily.“ Louis se triumfálně usmál.

Paní Belduinové musela dát paní Walterová kapku brandy, aby se uklidnila. „Proč?“ vzdychala: „proč Jack a Mary.“ „Kvůli Augustu Woodovi, stačilo se kouknout do jeho trestního rejstříku a hned vyplavalo na hladinu, že už byl stíhán v Yorku za překupnictví drog,“ odpověděl Louis: „a jakmile se do toho zapojila Mary, přidal se i Jack.“ Pan Belduin pohládl svou manželku po tváři: „Neboj, Gerdo, přebolí to a pro děti najdeme nějakého skvělého psychiatra.“ Pomohl paní Belduinové vstát a odvedl ji po schodech do jejich ložnice.

„No, musím uznat, že máte mimořádný talent,“ uznal inspektor Burns, když ho Louis odprovázal k autu. „Víte, ono to bylo jednoduché. Stačilo se chytit stébla trávy a získat důkazy pak byla hračka. Pořád tedy chcete tvrdit, že jsem amatér? Vždyť beze mě byste to nikdy neodhalil,“ zasmál se Louis. „Víte co, nechtěl byste můj odznak,“ zažertoval inspektor. „Rád bych, ale radši pojedu domů za mámou,“ odvětil Louis: „od všeho si odpočinout. A ještě jeden dotaz, vedete hráčské doupě?“ Burns zmlkl a radši se spěšně rozloučil.

K O N E C

DIVADELNÍ WORKSHOP

Tato akce byla naplánovaná na speciální týden nazvaný už tradičně na našem gymnáziu jako „Týden jazyků“. Tento týden je zajímavý navíc pro nás primárně tím, že na základě informací od vyučujících i studentů si volíme druhý jazyk. Do tohoto týdne se zařadila právě i akce pojmenovaná Divadelní workshop. Akce se konala 27. 3. 2023. V pondělí tohoto data k nám v 8:15 hod. přijela paní instruktorka, která se těmito divadelními workshopy zabývá.

Co se vše událo?

Po úvodním představení nás paní poprosila, abychom udělali velký prostor a sedli si všichni do kruhu. Chtěla, abychom se představili a řekli, jak často chodíme do divadla a jaký žánr máme nejraději. Poté vytáhla ze své složky různé nápisy a obrázky divadel. Vyjmenovala nám všechna divadla v Ostravě a všechny různé žánry. Ptala se nás na otázky z oblasti divadla a zkoušela naše znalosti. Například jestli víme, co je to činohra a co je to muzikál. Připravila si pro nás i zajímavé hry. Jedna z nich vypadala tak, že paní instruktorka vytáhla reproduktor a měli jsme si připravit papír a tužku. Vysvětlila nám pravidla hry. Pustí se zvuk nebo melodie a my jsme si museli představit a napsat, co si pod touto hudbou představujeme. Zaznělo asi pět různých

melodií a spousty názorů a myšlenek. Poté následoval další program. Tentokrát texty básní. Několikrát jsme si je v kruhu předčítali a vysvětlovali si, jak máme básně správně číst nahlas a jak jim porozumět. Paní instruktorka nás poté poprosila, ať odklidíme židle a rozdělíme se na dvě skupinky- kluků a holek. Znovu jsme si přečetli text básně a pak jsme si zkusili text zahrát. Zkoušeli jsme a zkoušeli a musím uznat, že nám to moc nešlo. Paní se s námi okolo 9:55 rozloučila a my jsme pokračovali ve výuce.

Akce se mi moc líbila, byla to hezká zkušenost. Do divadla chodím často, takže jsem znala odpovědi na většinu otázek, na které se paní instruktorka ptala.

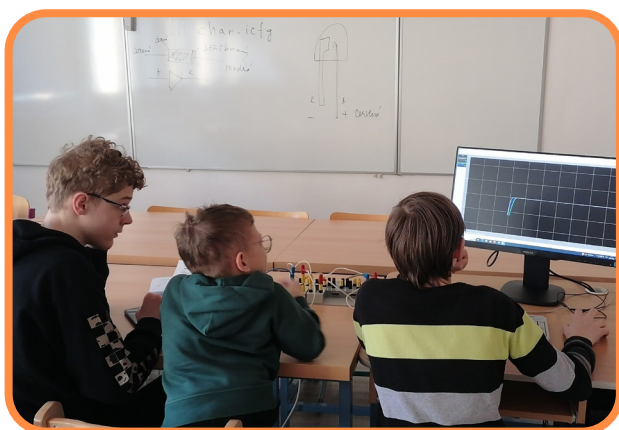
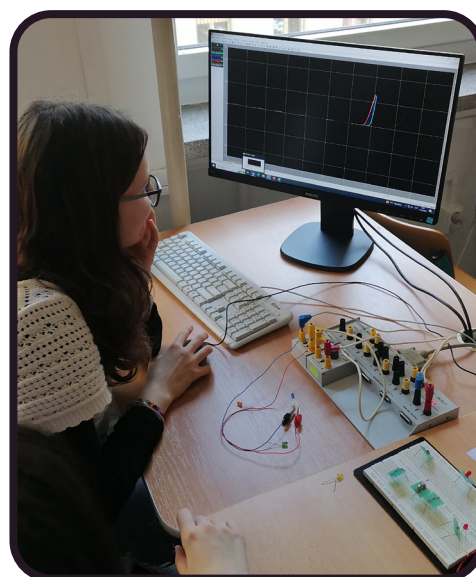
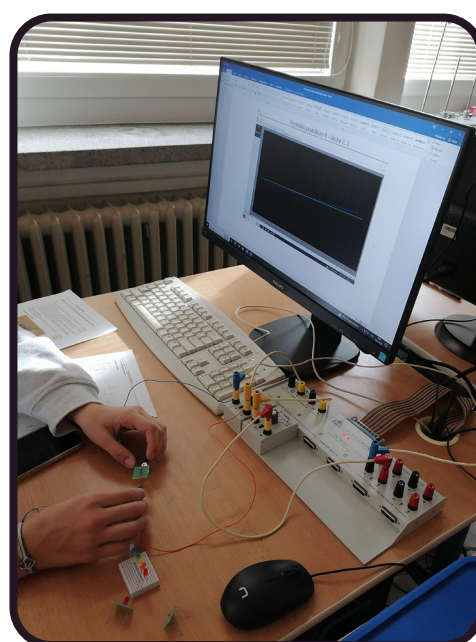
POČÍTAČEM PODPOROVANÝ EXPERIMENT - POLOVODIČE

Fyzikální měření na KF PŘF OU

Ve dnech 14. 3. a 17. 3. 2023 se zúčastnili žáci třídy kvarty A a kvarty B fyzikálního měření na Katedře fyziky Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity, kde si formou počítačem podporovaného experimentu ověřili řadu teoretických znalostí z fyziky z oblasti vedení elektrického proudu v kovech a polovodičích.

V rámci podpory inovativních metod a forem výuky přírodovědných předmětů na SŠ si žáci pomocí počítače a systému ISES postupně proměřili a vyhodnotili V-A charakteristiky různých typů rezistorů, žárovek, křemíkové a Zennerovy diody, a to v propustném i závěrném stavu, a LED diod různých barev. (viz foto)

Děkujeme panu Doc. RNDr. Liboru Koničkovi, Ph.D. za odborný výklad k této problematice během fyzikálního měření včetně jeho přípravy a realizace.

ÚVAHA:

DÁVÁ DNES ŠVEJK SMYSL?

Osudy dobrého vojáka Švejka je román Jaroslava Haška publikovaný poprvé v roce 1923, tedy před sto lety, má toto dílo však stále smysl i dnes? Švejka známe jako naprostou klasiku, jako román který zachycuje absurditu války a byrokracie a satiricky se vysmívá mocenským strukturám. Tento mnohokrát omílaný výklad bych však chtěl ve své úvaze nechat stranou a spíše se zamyslet nad tím, co skutečně člověku, žijícímu ve 21. století, Švejk přináší, zda a v čem je stále aktuální.

Ústředním motivem románu je ukazovat, jak obyčejní lidé, kteří se snaží přežít ve světě plném nesmyslů a nelidských podmínek, mohou najít svůj způsob, jak se vyrovnat s těžkým životem pod nadvládou zlých, panovačných Habsburků. Z tohoto pohledu Švejk na aktuálnosti skutečně trochu ztrácí a pozbývá významu. Dnes žijí Češi ve vlastním státě, který je ještě k tomu demokratický, ctí právní stát a občan má v něm před bezprávným ústavní ochranu. Osudy dobrého vojáka Švejka tak v tomto ohledu zůstávají spíše historickým dokumentem, který zachycuje život a mentalitu lidí v období první světové války. Kniha tak může být pro čtenáře důležitým zdrojem informací o historii a kultuře, satira již neexistujícího absolutistického státu je však dnešnímu čtenáři málo platná.

Tuto úvahu vnímám spíše jako zamyšlení se nad postavou než nad klasickým dílem, dále se tak budu věnovat konkrétně Švejkovi, který je podle mého názoru aktuální hned v několika faktech.

Švejkova postava je často zdržována a brzděna nekonečným papírováním a nejasnými postupy úřadů, což je situace, kterou mohou dobře znát lidé i dnes. Prostřednictvím Švejka Hašek kritizuje byrokracii a zbytečnou administrativu, což je dnešnímu čtenáři jistě sympatické.

Jedním z největších nešvárů dneška je všudypřítomný vzrůstající nacionalismus. S militantní rakouskou doktrínou zaměřenou proti všem ostatním se setkává i Švejk v podobě všemožných nadřazených důstojníků a generálů. Švejk na něj odpovídá svým upřímným láskyplným patriotismem, který s válkychtivým nacionalismem tvoří znatelný kontrast.

A za snad úplně největší Švejkovo poselství považuji jeho dobrotu a nezištnost. Často se říká, že si Švejk díky svému humoru s každou situací lehce poradí, pravdou však zůstává, že dostával často do vážných potíží a bylo s ním nakládáno velmi špatně a to často jen pro to, že se choval mile. Švejk nám tak připomíná, že dobří, slušní a upřímní lidé to mají v každé době těžší.

Dobrého vojáka Švejka vnímám především jako skálopevného nositele hodnot, které jsou v něm hluboko zakořeněny. Švejk tak není kazatelem hlásajícím své pravdy. Je prostě přirozeně, dobrým vojákem, dobrým vojákem Švejkem.

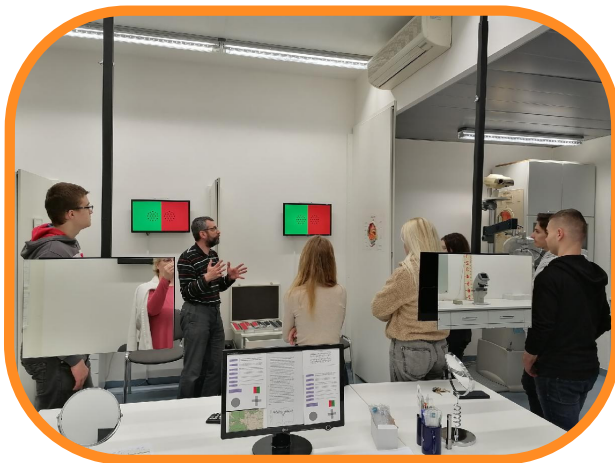
OD BRÝLOVÝCH ČOČEK AŽ PO LASERY

V rámci exkurze do laboratoří optometrie a optoelektroniky měli vybraní žáci vyšších ročníků jedinečnou možnost prakticky si ověřit, že optika je v současnosti velmi populární a moderní vědou s mnoha aplikacemi v běžném životě.

Naše první kroky vedly do optometrických laboratoří, které jsou specializovány na vyšetření mnoha důležitých zrakových funkcí oka až po finální výrobu korekčních pomůcek ve formě brýlí a kontaktních čoček. Markéta Hrubošová (SXA), Marie Kubíková (OKTB), Pavel Barta (TB) a Jan Rušaj (2. A) zde využili jedinečné možnosti, nechat si pomocí optometrických a oftalmologických přístrojů odborně vyšetřit zrak.

Další část exkurze byla věnována reálným experimentům probíhajících v úzce specializovaných laboratořích sloužících k vývoji moderních optoelektronických systémů využívajících různé typy laserů. Přesvědčili jsme se také o tom, že se v těchto typech laboratoří z bezpečnostních důvodů udržuje neustále mírný přetlak a vstup je možný pouze v návlecích.

Děkuji kolegovi, Davidu Martinákovi, za doprovod žáků na tuto akci.

NÁVOD NA VRAŽDU PRO HODNÉ HOLKY

RECENZE NA KNIHU

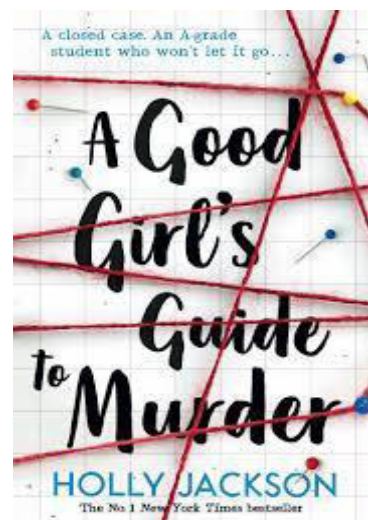
Vítám vás u další knižní recenze. Po delší době se zase jedná o detektivku. Ačkoli je to jeden z mých oblíbených knižních žánrů, moc často se k nim nedostanu. O této knize jsem četla na internetu a doslechla jsem se o ní z mnoha zdrojů, a tak, když jsem zrovna neměla co číst, jsem zašla do knihovny si ji půjčit. Musím říct, že název mě trochu odradil, ale tato knížka určitě stojí za přečtení. Rozhodně bych ji doporučila každému, kdo poslední dobou moc nečte a když už ano, tak se na to moc nemůže soustředit. Tato kniha je totiž velmi čtivá a myslím si, že zaujme skoro každého čtenáře.

O autorce: Holly Jackson se narodila 1992 ve Velké Británii. Už od nízkého věku věděla, že chce psát knihy, tu první napsala v patnácti letech, ta ale nikdy nevyšla. Její oficiální prvotinou je tak Návod na vraždu pro hodné holky (A Good Girls Guide to Murder), která vyšla v roce 2019. Nakonec se stala trilogií, protože v následujících dvou letech vyšly další dva volně navazující díly, Hodná holka, zlá krev (Good Girl, Bad Blood) a Kdo druhému hrob kopá (As Good As Dead). Kromě nich autorka přidala do této série i novelu s anglickým názvem Kill Joy, která zatím česky nevyšla, stejně jako její nejnovější počín, jménem Five Survive. Jedná se o detektivní thriller.

K ději: Před pěti lety se v městečku Little Kinton stala tragická událost. Místní studentka Andie Bell zničehonic zmizela. Příliš velká záhada to však není. Kdybyste se totiž zeptali kohokoli z městečka, řekl by vám, jak se to stalo - byla zabita svým tehdejším přítelem Salem Singhem, který se o několik dní později kvůli pocitu viny sám také zabil. Ačkoli tento názor zastává i policie a média, je to vlastně vůbec pravda?

Sedmnáctiletá Pippa Fitz-Amobi je jiného názoru. Myslí si, že pravý vrah je stále naživu a je odhodlaná ho odhalit. Začne tedy, pod záminkou školního projektu, který se měl zabývat pozicí médií v případě, vyšetřovat, jak to bylo doopravdy. Pomáhá jí i Ravi, mladší bratr Sala Singha, který stejně jako ona nevěří, že by jeho bratr byl vrahem. Společně se noří hlouběji a hlouběji do tajemství města, které chce utajit svou minulost za každou cenu. Jestliže se nemýlí a vrah je stále na svobodě, nikdo neví, kam až bude ochotný zajít, aby zabránil tomu, aby pravda po tolika letech vyplavala na povrch...

Názor na knihu: Co se týče detektivek, řekla bych, že nejsem příliš náročná. Ať už přečtu jakoukoli, zanechá na mě většinou dobrý dojem. Nejsem totiž v hádání, kdo je vrah, příliš zdatná, takže na konci knihy jsem stejně překvapená, a je jedno, jestli samotný obsah byl nějak zásadně kvalitní. Ovšem tato kniha předčila tuto velmi nízko nastavenou laťku o hodně. Nejen že samotná zápletka byla skvělá, ale i velmi čtivá. Ačkoli jsem ne vždy souhlasila s chováním hlavní postavy, aspoň se tím děj stal zajímavějším. Tuto knížku bych tedy doporučila i těm, kteří nejsou příliš zapálenými čtenáři, protože si myslím, že děj vtáhne snad skoro každého.

‘ZKOU MÁME KOSMICKÉ ZÁŘENÍ S DR. JIŘÍM GRYGAREM

International Masterclasses 2023

Dne 24. 3. 2023 se vybraní žáci MGO v rámci letošního ročníku International Masterclasses společně s dalšími středoškoláky z Itálie a Portugalska zúčastnili světové premiéry analýzy dat z Observatoře Pierra Augera v Argentině, která je nejrozsáhlejší pozemní laboratoří zachycující kosmické záření na světě.

První část programu byla věnována přednáškám vedeným odborníkem na slovo vzatým, **dr. Jiřím Grygarem**, který se vědecky na výzkumu kosmického záření podílí a aktivně s danou observatoří spolupracuje.

Dr. Jiří Grygar nás seznámil s problematikou vysokoenergetických forem záření, které z hlubin vesmíru neustále dopadají na naši Zemi. Každoročně připadá na kilometr čtvereční zhruba jedna částice s energií nad 10^{19} eV. Možná i Vás nějaká taková již zasáhla! Nicméně pro vědce jsou tyto částice dodnes hádankou a nedokáží se shodnout na původu těchto „nebezpečných rekordmanů“.

V další části programu jsme měli možnost samostatně analyzovat skutečná experimentální data získaná z Observatoře Pierra Augera a dojít tak k opravdu zajímavým výsledkům. Výsledky datových analýz všech skupin, tedy i těch italských a portugalských, byly během závěrečné videokonference s aktivními vědci z Observatoře Pierra Augera diskutovány a vyhodnoceny.

Dr. Jiří Grygar

Jsme rádi, že jsme měli jedinečnou možnost nahlédnout alespoň na chvíli pod „pokličku“ záhad částicové fyziky.

NÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKY

A JAK SE S NIMI VYPOŘÁDAT

NÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKY

„Každý je génius. Ale pokud budete posuzovat rybu podle její schopnosti vylézt na strom, bude celý svůj život žít s vědomím, že je neschopná.“ - Albert Einstein

Žijeme ve 21. století, už se navzájem nesoudíme a nesrovnáváme podle barvy pleti, vyznání, sexuální orientace, dokonce mizí rozdíly mezi všemožnými podmínkami pro ženy a muže. Co mi ale stále vrtá hlavou je princip, na základě kterého si elitní vysoké školy vybírají své studenty. Za cenu toho, že nebudou samy muset připravovat složité přijímací řízení vhodné pro jednotlivé obory a zaměření, si nejslavnější univerzity České republiky nechávají do programů sypat lidi, kteří správně odpoví, že rychlokopírka kopíruje pomaleji než normální kopírka. No, a proto se asi není čemu divit, že pak z jednotlivých škol odpadávají studenti i kopírky rychleji, než z rychlokurzů na mechanika kopírek.

Dost ale žertů a polemiky. Ačkoliv se to může zdát nesmyslné, mnohé z vás v budoucnu čekají právě tyto NSZ - národní srovnávací zkoušky, pořádané společností SCIO. Ať už se chcete dostat na práva, biologii, jazyky, nebo snad programátorství, budete přijímáni na základě znalostí mrtvých termínů a často i slovíčkaření. Nemluvě o tom, že celé SCIO je tak trochu pay-to-win akce, takže být vámi už si hledám dostatečně výdělečnou brigádu klidně v primě. Naštěstí, tak jak

to my Češi umíme, se dají nalézt malé skulinky i v tomto případě. Samozřejmě jsme každý jiný, a i když vám nyní předám syrové zlato mých zkušeností, pro někoho to nemusí znamenat vůbec nic. I přesto si ale myslím, že po přečtení tohoto článku můžete být alespoň o něco málo připravenější. Tady je seznam pár věcí, které by bylo krásné vědět před absolvováním NSZ.

Existuje prosincový termín

Může se to zdát hloupé, ale někteří z nás si 10. 12. 2022 teprve vybírali školu, na které chtějí studovat. Ti, co už měli vybráno, se buďto dávno připravovali, anebo teprve zjistili, co jejich škola požaduje k přijetí a kde to mají sehnat. Každopádně faktem (i podle statistik) je, že na prosincový termín SCIO dojde prostě méně lidí. Logicky si člověk odvodí, že jich tam bude sice málo, ale zase to budou jen takoví, co se dlouho připravovali. Tajemstvím ale je, že spousta lidí se na ně vlastně nepřipraví a jen si to jde vyzkoušet. Závěr: Přihlaste se na prosincový termín. Ať už se připravíte nebo ne, bude to nejlépe investovaných 1500 Kč za sobot-

NÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKY

ní dopoledne. Pokud se připravíte, máte vysoké šance, že získáte vysoký percentil a po zbytek roku budete mít klid a prostor na přípravu na maturitu atd. Pokud se nepřipravíte, alespoň zjistíte, jak to chodí a příště nebudete tolik ve stresu. Taky si ověříte, jak na tom sami jste.

Kdo je připraven, není překvapen

I kdyby to mělo vzít jen 2 hodiny vašeho drahocenného života, podívejte se předem na zadání. SCIO na svých stránkách zveřejňuje několik posledních zadání testů i s řešením. Pokud jste starý dobrý OSP (Obecné studijní předpoklady) test nikdy předtím ani neviděli, podívejte se na něj a celé zadání si projděte! Od každého typu úloh je tam několik příkladů a obyčejný smrtelník většinou ve stanoveném čase nemá šanci stihnout všechny. Pokud si úlohy projdete předem, zjistíte, které vám typově vyhovují a toho pak můžete velmi dobře využít v časovém presu. Užitečné může být i to, že si doma vyzkoušíte napsat test i s časomírou, budete pak lépe vědět, který typ úlohy vás nejvíc zdržel, a tedy na který se nejvíc zaměřit s přípravou.

Verbální část OSP aneb jakým nejhlupejším slovem lze vyjádřit hloupost

Moje osobní doporučení, které nemusí vyhovovat všem: abyste stihli co nejvíce úloh v daném čase, začněte odzadu. Test OSP je rozdělený na dvě části, mezi kte-

rými nesmíte přeskakovat. To znamená, že máte přesně 35 minut na 33 úloh verbálního oddílu. Pokud se na testy podíváte předem, zjistíte, že každý test je stavěný zhruba tak, že začíná jednoduchými „sólo“ úlohami a postupně se texty prodlužují až ke konci, kde k půlce stránky textu máte tři otázky. Začít s tím, že máte dost času na čtení eseje a následné přemýšlení nad všemi významy je pohodlnější, než spatřit 5 minut před koncem půl strany odborného textu, který se ani nezdá být psaný v češtině. Navíc u prvních úloh se většinou vyplatí vsadit na první dobrou. Neplatí to vždy, ale většinou je správně to, co vás napadne jako první a ostatní odpovědi vás jen nutí váhat a přemítat nad vaším rozhodnutím. Takže ideální na posledních pět minut!

Analytická část OSP**ZOPAKUJTE SI MALOU NÁSOBILKU!**

První fackou tady je fakt, že nemůžete používat kalkulačku. Podpásovka. Možná v mozku nosíte veškeré moudra a vzorce, ale to vše vám bude absolutně k ničemu, uděláte-li chybu v jednom znaménku nebo desetinné čárce. Další věc: během přípravy doma zjistíte, který typ úloh vám přijde nejlehčí. Tyto úlohy řešte jako první. I kdyby to mělo znamenat, že přeskočíte od 35 k 66 apod. Budete mít jistotu několika správných odpovědí a následně můžete strávit mládí nad nepochopitelnostmi, u kterých se zamotáte. Takové zaseknutí by vám v průběhu vzalo dost času a třeba byste se pak ani nedostali k vaší „komfortní“ části. Může se ale stát, že i vaše oblíbená úloha vás zklame a nepodaří se vám ji vyřešit ani po pěti minutách. V takovém případě platí opět základní pravidlo - přeskočit a jít dál, vrátit se k tomu později s čistou hlavou.

Odborné testy a příprava

ZSV, MAT, Bi, AJ, EPP, ... Školy, které alespoň trochu dbají na to, aby do třídy právníků nedostaly čistokrevného "ajťáka" nebo naopak, vás nechají psát SCIO testy s určitým zaměřením a budou vás posuzovat podle výsledného percentilu, který může být doplněn i percentilem z OSP v různém poměru. V mém případě to byla právě občanka - ZSV, ale domnívám se, že základní principy i příprava k těmto testům se alespoň trochu ve všech oborech podobají. Můj případ byl taky skok z percentilu 31 na 76, takže snad mé rady pomůžou i vám. Tajemství mého úspěchu spočívá v bolestivé investici čtvrtiny měsíční výplaty do online přípravy. Ať už to ve vašem případě bude taky online příprava, nebo hmotná učebnice, u oborových testů se to vyplatí. Méně užitečná mi ale přijde příprava na OSP, testy z minulých termínů jsou dostatečná příprava sama o sobě, je to v podstatě jako by jen měnili hodnoty v samotných příkladech a jejich pořadí, ale to jen mezi daným typem úloh. Takže pokud nemáte o nějaký ten litr těžší peněženku, raději ušetřete. Učebnice mimochodem vlastní i škola, a pokud se budete dostatečně pídít, dostanete se k učitelům, kteří vám je ochotně vydají, i to mi v přípravě dost pomohlo. A pokud jste stejně jako já spíš noční můra, která si raději prosedí noci u modrého záření obrazovky, pak je pro vás ideální online příprava. Tu zatím škola nevlastní, ale spousta bývalých maturantů ano. Přístup do této přípravy je na 2 roky. Tudiž, pokud máte nějakého dobrého známého v maturitním ročníku, který už své testy dopsal, můžete ho zkusit uplatit jinými komoditami, nebo požádat o nějakou slevu, díky které byste se k online přípravě dostali levněji. Testy, které tu najdete jsou rozdělené do jednotlivých oborů a podoborů, taktéž hodnoceny percentilem úspěšnosti, a každý se dá několikrát opakovat a procházet znova a znova. Součástí testů je

samozřejmě i online "učebnice", takže jediné, čím se liší od tištěné verze je, že správnou odpověď vidíte rovnou a hmotnost této přípravy odpovídá hmotnosti vašeho telefonu nebo notebooku.

Pravidla jak na letišti

SCIO má k průběhu testů milion různých pravidel s přísnými specifikacemi. Vypněte si ty telefony. I budíky. Nebo to raději nechte úplně všechno fakt doma. I kdyby vás za zazvonění budíku rovnou nevyhodili, sebere vám to hodně času a hlavně znerózníte tak, že nebudete vědět vlastní jméno. Zajděte si předtím na záchod, i když se vám nechce. Dámy, mějte vložku, i když nemáte měsíčky. Mějte s sebou klidně deset tenkých černých fixů, náhoda je blbec. Tyto rady se možná můžou zdát hloupé, ale zkuste si představit, že se v takovéto situaci sami ocitnete - hrůza. Navzdory tomu všemu ale i po pročtení všech poskytnutých dokumentů o pravidlech není nikde ani zmínka o jedné maličkosti - nikde není psáno, že musíte mít čistou nulu promile :D. Je ověřeno, že jedno frisco nebo panák oblíbeného moku na vás nikdo nepozná a navíc nebudete tolik ve stresu. Tolik k mým radám a zkušenostem, všem přeju hodně štěstí!

NENÍ HEREC JAKO HEREC

BESEDA O HERECTVÍ

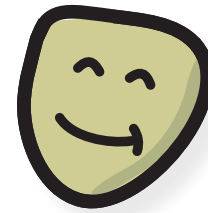

V rámci týdne jazyků se mé jméno ocitlo na seznamu žáků, kteří se měli zúčastnit akce nesoucí název Beseda o herectví. Dovolte mi nyní provést vás ve zkratce touto akcí.

Jako první nás navštívil pan Jan Fišar z činohereckého souboru Národního divadla moravskoslezského.

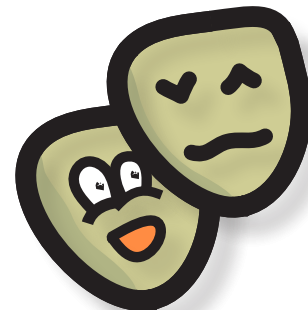
Pověděl nám jak o fungování NDM, které se dělí na 4 soubory (činohra, opera, balet a muzikál), tak o jeho cestě k postu herce v jednom z hlavních divadel v Ostravě či o jeho hereckém životě. Prozradil nám také, že tvrzení, že tréma časem odejde, není pravdivé. Tréma je neustálá a nepříjemná společnice všech herců, která však v průběhu představení postupně zalézá do ústraní. Ptali jsme se jej také, jestli je nějaký rozdíl mezi mladším a starším publikem. Rozdíl je to prý očividný. Každé publikum totiž reaguje jinak a preferuje jiný typ her. Například u mladšího publika si výborně vede Marie Antoinetta. Ovšem k publiku celkově se vyjádřil pan Fišar krásnou větou, kterou si teď dovolím citovat. „Ostravské publikum je jedno z nejlepších.”

Druhou, však neméně důležitou členkou naší besedy, se stala herečka Lada Bělašková, kterou jistě většina z vás zná jako herečku divadla Mír vlastněného Albertem Čubou.

S ní jsme si povídali více o přijímání do nových rolí, kde z velké části hraje roli charisma a také typ vizáže, o fungování divadla Mír, do kterého se díky Třem tygrům dokázala přilákat obrovská masa lidí, či se s námi podělila o historky, které tady radši vypisovat nebudu. I ona se k trémě vyjádřila jako k neodlučitelné součásti její práce, kterou trpí každý herec (nepočítáme-li dle jejích slov Alberta Čubu). Svěřila se nám také, že po 19 letech končí v NDM a pomalu přechází do divadla Mír.

Akci jsem si užila a děkuji za nahlédnutí do mně nezas tak neznámého světa.

REPORTÁŽ Z VÝLETU

ZA VILOU TUGENDHAT

REPORTÁŽ

Je čtvrtek 23. března 2023 asi 7:20 ráno a já stojím na hlavním nádraží v Ostravě společně s dalšími žáky z našeho semináře a jinými vybranými studenty, kteří mají to privilegium účastnit se akce s námi. Úspěšně ignorujeme neznámého pána, který zřejmě pod vlivem alkoholu vykládá kamarádce o tom, že by se nemělo krást a pak už opouštíme naši milovanou Ostravu a vyrážíme vlakem směr Brno hl. n.

Hned na nádraží se setkáváme s naším průvodcem. Ten nás vede ven před nádražní budovu a seznamuje nás se základními principy funkcionalistické architektury města Brna. Ze všeho nejdříve zastavujeme před chátrající budovou České pošty. Dříve bývala ve vlastnictví samotné Pošty, ta ji však prodala společnosti Recollect, která má v plánu budovu opravit. Česká pošta by na opravu údajně neměla peníze. Naše kroky dále směřují k blízko stojící administrativní budově Čedoku.

Půdorys stavby je obloukový, což má symbolizovat tvar parníku, který byl tehdy v architektuře oblíbeným prvkem. Tento dojem umocňují ještě kulatá okna po stranách stavby.

Pokračujeme dále rozmilými uličkami Brna a prohlížíme si mnohé další architektonické skvosty postavené ve funkcionalistickém stylu. Zastávka nesmí chybět u majestátní budovy České spořitelny a mimo jiné i Komerční banky. Další v pořadí je Pasáž Alfa (také známá jako Palác Alfa), která byla koncipována tak, aby zajišťovala svým obyvatelům vše potřebné (obchody, kavárnu i kino v suterénu), a ti

REPORTÁŽ

Po příjemné přestávce se s plnými žaludky vlečeme do strmého kopce. Prohlídku vily zahajujeme na její terase. Odtud se nám naskýtá nezvyklá podívaná na centrum Brna a hrad Špilberk. Vcházíme do vily a se zájmem si procházíme její nejvyšší patro. Zvědavě nahlížíme do předsíně a ložnice Grety a Fritze Tugendhatových. Dále si prohlížíme dvě koupelny, dva dětské pokoje a pokoj pro vychovatelku. Manželé Tugendhatovi měli záměrně odděleny své ložnice, což bývalo zvykem hlavně v bohatších rodinách. Také koupelnu mají každý svoji. Obě jsou prostorné s vysokým stropem a při vstupu nemůžu přehlédnout jejich obrovské dřevěné dveře.

Scházíme o patro níže a dostáváme se do obrovského obývacího pokoje s další vyhlídkou, tentokrát se nám však nabízí pohled do zahrady plné jarní zeleně. Místnosti na první pohled dominují luxusní skleněná okna, které se dají posouvat dolů, a tím vzniká otevřený prostor a ještě bližší spojení s přírodou.

Naproti oknům stojí masivní zeď z onyxu. Onyx je vzácný materiál, který byl tehdy také velmi drahý, jelikož se musel dovážet ze země mimo Evropu. Zde konkrétně si ho Tugendhatovi nechali dovézt z Maroka a stál je tehdy neuvěřitelných dvě stě tisíc. Stěna je navíc známá tím, že když vychází nebo zapadá slunce a je zrovna pod určitým úhlem, zabarví se do červena. V obývacím pokoji nacházíme také velkou knihovničku a klavír, na který si můžou návštěvníci vily dokonce zahrát. Já jsem měla to štěstí poslechnout si svoji kamarádku, a tak jsme měli prohlídku i s hudebním podkresem.:)

Prostor celého prvního patra zastával v minulosti mnoho rozličných funkcí. Sloužil jako tělocvična, nějakou dobu zde probíhaly dětské rehabilitace a také působila soukromá taneční škola. Co mě však překvapilo nejvíce, byla informace, že v těchto prostorech fungovaly dokonce i vojenské kasárny. Vila potom zůstala ve velmi dezolátním stavu. Naštěstí se dočkala rekonstrukce, a tak zde o několik let později (roku 1992) proběhla důležitá historická událost, a to podepsání smlouvy o rozdělení Československa tehdejšími premiéry Václavem Klausem a Vladimírem Mečiarem.

REPORTÁŽ

Scházíme po točitých schodech ještě o patro níže. V nejnižším patře se nachází převážně technické místnosti, ale také prádelna a kumbál na různé zahradní náčiní. Je zde také speciální místnost určená pro vyvolání analogových fotografií. Dnes se však některé z místností využívají k pořádání výstav.

Dáváme si společnou „skupinovku“ (bez té by se snad výlet ani neobešel), vyrážíme zpátky do centra, kde máme ještě krátký rozchod, a pak už hurá do Ostravy. I když celková prohlídka památek Brna trvala asi čtyři hodiny, utekla mi jako voda. Na vile se mi nejvíce líbilo její minimalistické provedení, krásné výhledy a velké prostory, které nabízí. Výlet to byl určitě vydařený a už se těším na další. Tak třeba zase na další exkurzi.:)

Funkcionalistická vila Tugendhat je dílem německého architekta Ludwiga Miese van der Roeho. Ten byl velkým perfekcionista a minimalistou. Při navrhování vily se řídil heslem „Less is more“. Přesto se celková cena vily vyšplhala už ve své době na 8 mil. Kčs, což je částka, za kterou bylo tehdy možné si pořídit asi čtyřicet rodinných domů

STRUČNÁ HISTORIE VILY V ČÍSLECH

- 1928 - první návrhy vily
- 1930 - dostavěno
- 1938 - Tugendhatovi jakožto Židé vilu opouští
- 1939 - vila zabavena gestapem
- 1945 - zabrána Rudou armádou, funguje jako ubytovna pro vojáky a konírna
- 1969 - zapsána do Státního seznamu kulturních památek
- 1992 - zde bylo vedeno první kolo koaličních rozhovorů vítězů tehdejších voleb
- 1994 - vila předána do vlastnictví Muzeu města Brna
- 2001 - vila zapsaná do seznamu UNESCO
- 2010 - vila uzavřena z důvodu restaurátorské rehabilitace
- 2012 - znovu otevřena pro veřejnost

BIOLOGICKÁ VÝPRAVA K POLANECKÝM RYBNÍKŮM

Pan profesor Vondráček vede biologický kroužek. Scházíme se každý týden ve středu a někdy chodíme na biologické výpravy. Na takové výpravě pozorujeme zvířata a ptáky. Pan profesor nám také říká názvy různých rostlin.

Jeden z našich výletů se uskutečnil v sobotu 25. března. V osm hodin jsme se na Hlavním nádraží sešli čtyři a samozřejmě také pan profesor. Nejeli jsme vlakem moc daleko, asi po 10 minutách jsme vystoupili v Polance nad Odrou. Tam nás už čekali ostatní.

Vydali jsme se na cestu do lesa a kolem rybníků. Chvillemi jsme ještě slyšeli vlaky ale potom, když už jsme zašli hlouběji do lesa, tak ne.

Pozorovali jsme rybníky, na kterých se nacházelo mnoho živočichů. Viděli jsme např. Vodouše rudonohé, kteří patří mezi velice vzácné ptáky.

Pvosenka jarní

Vodouše rudonohé

- Ještě jsme viděli Myšici Temnopásou, bohužel po smrti. Kromě toho jsme zahládli množství žab... jenže přejetých. Pozorovali jsme živočichy dalekohledy, co jsme si měli přinést. K „povinné“ výbavě patřila svačina, která k výletu patří. Kolem dvanácti hodin začalo pršet, proto naše výprava skončila dříve. Do Ostravy jsme se vrátili přibližně o půl druhé.

Těším se na další výpravu!

EMKO

Šéfredaktoři:

Anna Přečková, 2.A

Mgr. Rostislav Gromnica Ph.D.

Žurnalisté:

Mgr. Věra Kerlínová, Ph.D.

Jan Urbančík, OKTB

Kateřina Václavíková, OKTB

Matyáš Walder, SPTA

Marie Sladková, 3.A

Mikuláš Navrátilík, SXA

Ema Dančíková, KVA

Václav Šindelář, TB

Dora Kaletová, PB

Štěpánka Nyklová, TB

Anna Walderová, PB

Grafici:

Jakub Hon, SPTA

Karolína Brožinová, 2.A

Aryna Ždanova, 1.A

Oliver Turecký, PB

Ondřej Bečák, PB